

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Srednjobosanski Kanton/Kanton Središnje Bosne

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 06 0 U 015738 21 U

Novi Travnik: 20.12.2021. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku u vijeću sastavljenom od sudaca Darmin Avdić, kao predsjednik vijeća, Lazarela Porić i Senad Begović, kao članovi vijeća, uz sudjelovanje Erme Jusić, kao zapisničara, rješavajući u upravnom sporu tužitelja M.K. iz N.T., zastupan po punomoćniku Branki Praljak, odvjetnici iz Novog Travnika, protiv tuženog Federalno ministarstvo za pitanja branitelja i invalida domovinskog rata Sarajevo, radi poništenja rješenja broj: UP-II-03-37/1-251/21 od 02.08.2021. godine, u upravnoj stvari ostvarivanja prava iz invalidskog osiguranja, na nejavnoj sjednici vijeća održanoj dana 20.12.2021. godine donio je slijedeću:

PRESUDU

Tužba se uvažava i poništava se rješenje tuženog broj UP-II-03-37/1-251/21 od 02.08.2021. godine i prvostupanjsko rješenje Službe za opću upravu i društvene djelatnosti, Odsjeka za braniteljsko-invalidsku skrb i radne odnose Općine Novi Travnik broj 03-41-1685-19/11 od 03.03.2021. godine, te se predmet vraća prvostupanjskom organu na ponovni postupak i odluku.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženog broj UP-II-03-37/1-251/21 od 02.08.2021. godine odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv prvostupanjskog rješenja Službe za opću upravu i društvene djelatnosti, Odsjek za braniteljsko-invalidsku skrb i radne odnose Općine Novi Travnik broj: 03-41-1685-19/11 od 03.03.2021. godine, kojim je odlučeno da M. K., prestaje svojstvo ratnog vojnog invalida i pravo na osobnu invalidninu sa 31.08.2011. godine zbog neispunjavanja propisanih uvjeta za dalje uživanje prava. Istim rješenjem ukinuto je rješenje Službe za opću upravu, društvene djelatnosti, braniteljsko-invalidsku skrb broj 04-41-3-522-2/06 od 05.12.2006. godine.

Pravovremeno podnesenom tužbom tužitelj je protiv osporenog upravnog akta pokrenuo upravni spor. Tužbu podnosi zbog povrede upravnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. Bitne povrede odredaba postupka tužitelj nalazi u činjenici što postoji kontradikcija između stanja spisa, odnosno dokaza u spisu i zaključaka koji su donijeti i koji su rezultirali ukidanjem statusa RVI. Dalje se u tužbi ističe da je ovaj sud u tri presude razmatrao žalbene i tužbene prigovore da tužitelj posjeduje validnu medicinsku dokumentaciju o ranjavanju iz vremena rata i neposredne ratne opasnosti, istu uvažio i naložio tuženom da u ponovnom postupku otkloni sve nejasnoće u vezi sa medicinskom dokumentacijom, ukazujući na brojne dileme koje se javljaju kod suda u vezi sa odgovorom bolnice. Tužitelj smatra da u tijeku upravnog postupka jesu

izvršene određene provjere u evidencijama zdravstvenih ustanova koje su izdale medicinsku dokumentaciju čija validnost se cijeni u upravnom postupku, ali da su dobiveni podaci kontradiktorni do te mjere da nije moguće izvesti pouzdan zaključak da medicinska dokumentacija nije validna. Tužitelj i dalje ukazuje da njegova žalba nije razmatrana jer je u istoj isticao neslaganje sa nalazom i mišljenjem od 31.03.2016. godine kod kojih i dalje ostaje i ponavlja, da je nejasno na temelju čega je donijeto pobijano rješenje, odnosno da li je donijeto na temelju novo pribavljenog nalaza i mišljenja liječničke komisije ili na temelju podataka koje je pribavio Inspektorat. Tužitelj ponovno potencira da mu je u provedenom postupku organa vlasti oduzeto Evropskom deklaracijom o ljudskim pravima i Ustavom BiH garantirano pravo na djelotvoran pravni lijek, jer ni jedan od organa u postupku nije poštovao propisanu proceduru prema Zakonu o upravnom postupku i Pravilniku o radu liječničkih komisija. Tužitelj smatra da njegove žalbe nisu sadržajno razmatrane, nego samo formalno i to na štetu njegovih prava, a što je nedopušteno. Posebno se ističe, da ni u ponovljenom postupku nisu ispitane okolnosti da li su liječnici zaista izdali medicinsku dokumentaciju iz relevantnog perioda, pa time nije ni odgovoreno, da li kod tužitelja postoje oštećenja zdravlja navedeno u medicinskoj dokumentaciji ili ne. Tužitelj iskazuje opravdanu sumnju u objektivnost nalaza i mišljenja koji je temelj pobijanog rješenja, jer smatra da je isti rezultat upornosti koju liječnici iskazuju upravo iz razloga što su im raniji nalazi presudama ovog suda ocjenjeni nedostatni i sačinjeni suprotno pravilnicima čije odredbe očito do sada nisu poštovali. U konačnom smatra da nalaz i mišljenje liječničke komisije broj RVI-POV-SA-134/16 od 13.03.2016. godine sam za sebe, bez dodatne provjere nije mogao biti osnova za odluku o pravu žalitelja. Predlaže da se tužba uvaži, pobijano rješenje poništi i predmet vrati tuženom na ponovno rješavanje.

U odgovoru na tužbu br. UP-II-03-37/1-251/21 od 10.11.2021. godine tuženi je osporio navode iz tužbe, ostao kod utvrđenog činjeničnog stanja i istakao da je tužba tužitelja neutemeljena.

Sud je zakonitost osporenog upravnog akta preispitao u granicama navoda iz tužbe sukladno odredbi čl. 34 st. 1. Zakona o upravnim sporovima /"Službene novine F BiH" 9/05/, pa je nakon ovakvog preispitivanja istog odlučio kao u izreci, pri čemu se naročito rukovodio slijedećim razlozima:

Tužba je utemeljena.

Iz stanja upravnog spisa proizlazi da je tužitelju rješenjem Službe za opću upravu, društvene djelatnosti i braniteljsko-invalidsku skrb Općine Novi Travnik, broj: 04-41-3-522-2/06 od 05.12.2006. godine priznato svojstvo ratnog vojnog invalida VII grupe sa 50% vojnog invaliditeta trajno sa pravom na ličnu invalidninu u utvrđenom mjesečnom iznosu počev od 01.05.2006. godine, te da je, nakon obavljenog inspeksijskog nadzora u smislu odredbe člana 54. Zakona o pravima branilaca i članova njihovih obitelji, rješenjem Inspektorata Federalnog ministarstva za pitanja branitelja i invalida domovinskog rata Sarajevo, broj: UP-I-06-41-100/11 od 01.08.2011. godine, pored ostalog, naloženo Službi za opću upravu i društvene djelatnosti, Odsjeku za braniteljsko-invalidsku skrb i radne odnose Općine Novi Travnik da odmah privremeno obustavi isplatu novčanih sredstava utvrđenih navedenim rješenjem Službe za opću upravu, društvene djelatnosti i braniteljsko-invalidsku skrb Općine Novi Travnik, broj: 04-41-3-522-2/06 od 05.12.2006. godine,

te da u ostavljenom roku od 15 dana pokrene postupak i donese rješenje u kome će biti odlučeno o svojstvu ratnog vojnog invalida i pravu na ličnu invalidninu priznatog tužitelju navedenim rješenjem.

Postupajući po ovom nalogu prvostupanjski organ Služba za opću upravu i društvene djelatnosti, Odsjek za braniteljsko-invalidsku skrb i radne odnose Općine Novi Travnik donijela je rješenje broj: 03-41-1685-3/11 od 26.07.2012. godine kojim je utvrđeno da tužitelju prestaje svojstvo ratnog vojnog invalida i pravo na ličnu invalidninu sa 31.08.2011. godine zbog neispunjavanja propisanih uvjeta, da ovo rješenje u smislu odredbe člana 41. Zakona ne podliježe reviziji, te da se istim zamjenjuje rješenje Službe za opću upravu, društvene djelatnosti i braniteljsko-invalidsku skrb Općine Novi Travnik, broj: 04-41-3-522-2/06 od 05.12.2006. godine na koje je Kantonalna uprava za pitanja branitelja i invalida Domovinskog rata dala suglasnost broj: R-02-41-12678/07 od 21.09.2007. godine, a u obrazloženju ovog rješenja navedeno je da je isto doneseno u skladu sa članom 34. stav 3. Zakona o pravima branitelja i članova njihovih obitelji iz razloga što tužitelj ne posjeduje izvornu medicinsku dokumentaciju koja je propisana članom 43. i 45. istog Zakona. Tužiteljeva žalba izjavljena protiv navedenog rješenja prvostupanjskog organa odbijena je rješenjem tuženog broj: UP-II-03-41-830/12 od 21.12.2012. godine, jer je tuženi cijenio pravilnim utvrđenja i zaključke prvostupanjskog organa, a po tužbi podnesenoj protiv ovog rješenja tuženog donesena je (prva) presuda Kantonalnog suda u Novom Travniku, broj: 06 0 U 005450 13 U od 19.04.2013. godine, kojom je tužiteljeva tužba uvažena i predmet vraćen tuženom na ponovni postupak i odlučivanje, jer je sud prilikom odlučivanja u predmetnom upravnom sporu cijenio da tužitelju nije pružena mogućnost da se izjasni o činjenicama i okolnostima koje su bile od značaja za odlučivanje, kao i iz razloga što tuženi nije dao odgovor na sve žalbene prigovore čime su povrijeđena načela upravnog postupka.

Postupajući po navedenoj presudi tuženi je, putem prvostupanjskog organa, pribavio izjašnjenje tužitelja nakon čega je donio rješenje broj: UP-II-03-41-402/13 od 07.08.2013. godine, kojim je ponovno odbijena tužiteljeva žalba izjavljena protiv rješenja prvostupanjskog organa, jer je tuženi cijenio da je u ponovnom postupku tužitelju omogućeno da se očituje, te da je tražena provjera medicinske dokumentacije, pa je utvrđeno da se tužitelj ne nalazi u evidencijama hrvatske bolnice „Dr. fra Mato Nikolić“ Nova Bila za datume 24.08.1993. godine, 27.08.1993. godine, 05.12.1994. godine i 15.05.1996. godine, dok se za medicinsku dokumentaciju datiranu sa 27.08.1993. godine, 16.11.2004. godine i 24.11.2004. godine ne podudaraju brojevi protokola. Protiv navedenog rješenja tuženog organa od 07.08.2013. godine tužitelj je podnio tužbu koja je uvažena (drugom) presudom Kantonalnog suda u Novom Travniku, broj: 06 0 U 006071 13 U od 07.01.2014. godine, te su navedeno rješenje tuženog, kao i rješenje prvostupanjskog organa Službe za opću upravu i društvene djelatnosti, Odsjeka za braniteljsko-invalidsku skrb i radne odnose Općine Novi Travnik, broj: 03-41-1685-3/11 od 26.07.2012. godine poništeni i predmet je vraćen prvostupanjskom organu na ponovni postupak i odlučivanje, sa uputama da je u ponovnom postupku potrebno ponovno izvršiti provjeru medicinske dokumentacije i razjasniti šta znači nepodudaranje brojeva protokola sa datumima nalaza, odnosno da li iz toga proizlazi da nalazi nisu izdati u toj bolnici ili nisu izdati pod tim datumom ili pod tim protokolom, te je ukazano da, pored sporne, postoji još medicinske dokumentacije za koju proizlazi da uopće nije cijinjena.

Postupajući po navedenoj presudi prvostupanjski organ je ponovno izvršio provjeru medicinske dokumentacije nakon čega je predmet dostavio Institutu za medicinsko vještačenje u Sarajevu Liječničkoj komisiji za prvostupanjski postupak medicinskog vještačenja za pregled lica obuhvaćenih Zakonom o pravima branitelja i članova njihovih obitelji radi donošenja nalaza i mišljenja. Komisija je u nalazu i mišljenju broj: RVI-POV-SA-294/14 od 04.08.2014. godine, na osnovu medicinske dokumentacije i na osnovu neposrednog pregleda tužitelja, ukupni vojni invaliditet tužitelja cijenila ispod 20%, na osnovu čega je prvostupanjski organ na osnovu odredbe člana 34. stav 3. Zakona o pravima branitelja i članova njihovih obitelji donio rješenje broj: 03-41-1685-13/11 od 26.11.2014. godine kojim je utvrđeno da tužitelju prestaje svojstvo ratnog vojnog invalida i pravo na ličnu invalidninu sa 31.08.2011. godine zbog neispunjavanja propisanih uvjeta, da ovo rješenje u smislu odredbe člana 41. Zakona ne podliježe reviziji, te da se istim zamjenjuje rješenje Službe za opću upravu, društvene djelatnosti i braniteljsko-invalidsku skrb Općine Novi Travnik, broj: 04-41-3-522-2/06 od 05.12.2006. godine, jer nisu ispunjeni uvjeti iz člana 3. istog Zakona. Po tužiteljevoj žalbi izjavljenoj protiv ovog rješenja prvostupanjskog organa tuženi je rješenjem broj: UP-II-03-41-1068/14 od 25.02.2014. godine (koji datum je naveden u zaglavlju rješenja, iako se moralo raditi o 2015.-oj godini) odbio tužiteljevu žalbu izjavljena protiv navedenog rješenja prvostupanjskog organa, pozivajući se na odredbe člana 2. i 3. Zakona o pravima branitelja i članova njihovih obitelji. U obrazloženju rješenja je navedeno je da je provjerom medicinske dokumentacije utvrđeno da se tužitelj ne nalazi u evidencijama hrvatske bolnice „Dr. fra Mato Nikolić“ Nova Bila. Protiv navedenog rješenja tuženog organa od 25.02.2014. (2015.) godine tužitelj je podnio tužbu koja je uvažena (trećom po redu) presudom Kantonalnog suda u Novom Travniku, broj: 06 0 U 008223 15 U od 24.11.2015. godine, te su navedeno rješenje tuženog, kao i rješenje prvostepenog organa: 03-41-1685-13/11 od 26.11.2014. godine poništeni i predmet je vraćen prvostupanjskom organu na ponovni postupak i odlučivanje sa uputama da je u ponovnom postupku potrebno ponovno izvršiti provjeru medicinske dokumentacije, ukoliko je potrebno i putem ljekara koji su tu medicinsku dokumentaciju izdali.

Postupajući po navedenoj presudi prvostupanjski organ je predmet ponovno dostavio Institutu za medicinsko vještačenje u Sarajevu Liječničkoj komisiji za prvostupanjski postupak medicinskog vještačenja za pregled lica obuhvaćenih Zakonom o pravima branitelja i članova njihovih obitelji radi donošenja nalaza i mišljenja. Komisija je u nalazu i mišljenju broj: RVI-POV-SA-134/16 od 31.03.2016. godine, na osnovu medicinske dokumentacije i na osnovu neposrednog pregleda tužitelja, ukupni vojni invaliditet cijenila ispod 20%, a nakon čega je prvostupanjski organ na osnovu odredbe člana 34. stav 3. Zakona o pravima branitelja i članova njihovih obitelji u vezi sa odredbama člana 3. i člana 2. stav 1. istog Zakona donio rješenje broj: 03-41-1685-15/11 od 20.06.2016. godine kojim je utvrđeno da tužitelju prestaje svojstvo ratnog vojnog invalida i pravo na ličnu invalidninu sa 31.08.2011. godine zbog neispunjavanja propisanih uvjeta, da ovo rješenje u smislu člana 41. Zakona ne podliježe reviziji, te da se istim ukida rješenje Službe za opću upravu, društvene djelatnosti i braniteljsko-invalidsku skrb Općine Novi Travnik, broj: 04-41-3-522-2/06 od 05.12.2006. godine. Po tužiteljevoj žalbi izjavljenoj protiv ovog rješenja prvostupanjskog organa tuženi je rješenjem broj: UP-II-03-41-452/16 od 04.08.2014. godine (ponovno je u datumu u zaglavlju rješenja navedena 2014. godina, iako se moralo raditi o 2016.-oj godini) poništio navedeno rješenje

prvostupanjskog organa i predmet vratio prvostupanjskom organu na ponovni postupak, jer je cijenio da je taj organ pogriješio kada je tražio nalaz i mišljenje Prvostupanjske liječničke komisije, a nije postupio po uputama iz presude Kantonalnog suda u Novom Travniku, broj: 06 0 U 008223 15 U od 24.11.2015. godine, te su date upute prvostupanjskom organu da u ponovnom postupku ponovno izvrši provjeru medicinske dokumentacije, ukoliko je potrebno i putem liječnika koji su tu medicinsku dokumentaciju izdali, pa u zavisnosti od utvrđenog činjeničnog stanja, a imajući u vidu već doneseni nalaz i mišljenje Prvostupanjske liječničke komisije od 31.03.2016. godine, odluči o daljem pravu tužitelja.

U ponovnom postupku prvostupanjski upravni organ je donio rješenje broj: 03-41-1685-16/11 od 10.11.2016. godine kojim je utvrđeno da tužitelju prestaje svojstvo ratnog vojnog invalida i pravo na ličnu invalidninu sa 31.08.2011. godine zbog neispunjavanja propisanih uvjeta, da ovo rješenje u smislu člana 41. Zakona ne podliježe reviziji, te da se istim ukida rješenje Službe za opću upravu, društvene djelatnosti i braniteljsko-invalidsku skrb Općine Novi Travnik, broj: 04-41-3-522-2/06 od 05.12.2006. godine, a u obrazloženju ovog rješenja navedeno je da se u spisu nalaze dokazi da je taj organ ponovno izvršio provjeru medicinske dokumentacije, iako je takva provjera već izvršena 2011. godine od strane Inspektorata Federalnog ministarstva za pitanja branitelja i invalida domovinskog rata Sarajevo.

U tijeku postupka, Ustavni sud Federacije Bosne i Hercegovine donio je presudu broj: U-8/13, (objavljena u „Sl. novinama F BiH“ broj: 95/13) kojom je utvrđeno da član 43. i 45. Zakona o pravima branitelja i članova njihovih obitelji („Službene novine Federacije BiH“, broj: 33/04, 56/05, 70/07 i 9/10) nisu u skladu sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine, te je u navedenoj presudi Ustavni sud Federacije, analizirajući navedene odredbe, utvrdio da bitno sužavaju, odnosno isključuju primjenu odredbi Zakona o upravnom postupku koje se odnose na dokazivanje činjenica, a to se u konkretnom slučaju posebno odnosi na izjavu stranke, svjedoke i druge isprave osim pisane vojne dokumentacije i na izvornu medicinsku dokumentaciju koja potiče neposredno po zadobivanju rane, povrede ili oboljenja (član 43.), odnosno iz vremena službe u Oružanim snagama ili iz perioda od 90 dana od dana otpuštanja iz Oružanih snaga (član 45.), te da se isključenjem mogućnosti upotrebe i drugih dokaznih sredstava predviđenih Zakonom o upravnom postupku branitelji i članovi njihovih obitelji, koji iz niza ratnih i poslijeratnih okolnosti (npr. uništena izvorna medicinska dokumentacija i dr.) nisu u mogućnosti pribaviti dokaze propisane osporenim zakonom, dovode u neravnopravan položaj, jer im nije osigurana mogućnost dokazivanja svojih prava koja, po ocjeni tog Suda, osigurava primjena Zakona o upravnom postupku, odnosno primjena dokaznih sredstava propisanih tim Zakonom. Iz tih razloga branitelji i članovi njihovih obitelji su u nejednakom položaju pred zakonom.

Imajući u vidu odluku i izneseno stanovište Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine, prvostupanjski organ je cijenio da je tužitelj dostavio medicinsku dokumentaciju o svom ranjavanju, čija je vjerodostojnost osporavana, ali dovodeći to u vezu sa iznesenim tumačenjem Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine o primjeni odredbi Zakona o upravnom postupku, budući da svaki nalaz ima potpis i pečat liječnika koji ih je izdao, da je od strane Liječničke komisije za prvostupanjski postupak medicinskog vještačenja za pregled lica obuhvaćenih Zakonom o pravima branitelja i članova njihovih obitelji Instituta za medicinsko vještačenje u Sarajevu ta

dokumentacija prihvaćena, te da je izvršena analiza medicinske dokumentacije i pregled tužitelja nakon čega je donesen nalaz i mišljenje broj: RVI-POV-SA-134/16 od 31.03.2016. godine u kome je ukupni vojni invaliditet tužitelja cijenjen ispod 20%, te je, rukovodeći se izloženim, donio navedeno rješenje broj: 03-41-1685-16/11 od 10.11.2016. godine primjenom odredbe člana 34. stav 3. Zakona o pravima branitelja i članova njihovih obitelji u vezi sa odredbama člana 3. i člana 2. stav 1. istog Zakona. U postupku po tužiteljevoj žalbi izjavljenoj protiv rješenja prvostupanjskog organa od 10.11.2016. godine tuženi je donio rješenje broj: UP-II-03-41-656/16 od 06.04.2017. godine kojim je odbio tužiteljevu žalbu izjavljenu protiv navedenog rješenja prvostupanjskog organa, a u obrazloženju ovog rješenja navedeno je da prvostupanjski organ nije postupio po uputama iz ranijeg rješenja tuženog od 04.08.2016. godine i nije izvršio provjeru medicinske dokumentacije, pa je to učinio tuženi kao drugostupanjski organ, ponovno tražeći podatke od hrvatske bolnice „Dr. fra Mato Nikolić“ Nova Bila, te je utvrdio da se tužitelj ne nalazi u evidencijama i protokolima te ustanove zbog čega je žalbu odbio. Protiv navedenog rješenja tuženog organa od 06.04.2017. godine tužitelj je podnio tužbu koja je odbijena presudom Kantonalnog suda u Novom Travniku, broj: 06 0 U 010666 17 U od 21.08.2017. godine. U obrazloženju ove presude sud je cijenio da su upravni organi, i pored činjenice da su postojale određene manjkavosti u medicinskoj dokumentaciji, istu prihvatio i na temelju te medicinske dokumentacije liječnička komisija je dala svoj nalaz i mišljenje. Tužitelj je protiv navedene presude podnio zahtjev za vanredno preispitivanje, kojeg je Vrhovni sud Federacije BiH svojom presudom br. 06 0 U 010666 17 Uvp od 29.10.2020. godine uvažio, presudu ovog suda br. 06 0 U 010666 17 U od 21.08.2017. godine preinačio i riješio da se rješenje tuženog br. UP-II-03-41-656/16 od 06.04.2017. godine i rješenje prvostupanjskog organa Službe za opću upravu i društvene djelatnosti, Odsjek za braniteljsko-invalidsku skrb i radne odnose općine Novi Travnik br. 03-41-1685-16/11 od 10.11.2016. godine poništavaju i predmet vraća na ponovno rješavanje.

U ponovljenom postupku, prvostupanjski upravni organ je postupio po uputama iz navedene presude na način da je tužitelj pozvan da se izjasni o nalazu i mišljenju Liječničke komisije za prvostupanjski postupak medicinskog vještačenja Instituta za medicinsko vještačenje u Sarajevu br. RVI-POV-SA-134/16 od 31.03.2016. godine, (ne navodi se da li je i kada tužitelju uručen nalaz i mišljenje), i da je tužitelj dana 18.02.2021. godine dao svoje izjašnjenje, u smislu da nije zadovoljan sa navedenim nalazom odnosno ocjenom invaliditeta ispod 20%. Prvostupanjski organ je ponovno na temelju članka 34. stav 3. Zakona o pravima branitelja i članova njihovih obitelji u vezi sa odredbama člana 3. i člana 2. stav 1. istog Zakona svojim rješenjem br. 03-41-1685-19/11 od 03.03.2021. godine utvrdio tužitelju prestanak svojstva ratnog vojnog invalida i prava na osobnu invalidninu sa 31.08.2011. godine zbog neispunjavanja propisanih uvjeta, i da to rješenje u smislu člana 41. Zakona ne podliježe reviziji, te da se istim ukida rješenje Službe za opću upravu, društvene djelatnosti i braniteljsko-invalidsku skrb Općine Novi Travnik, broj: 04-41-3-522-2/06 od 05.12.2006. godine. Nezadovoljan navedenim rješenjem tužitelj je podnio žalbu protiv rješenja prvostupanjskog organa od 03.03.2021. godine. Odlučujući o žalbi tuženi je donio rješenje broj: UP-II-03-37/1-251/21 od 02.08.2021. godine kojim je odbio tužiteljevu žalbu izjavljena protiv navedenog rješenja prvostupanjskog organa. U obrazloženju rješenja se navode provjere koje je prvostupanjski upravni organ izvršio, pa u navodima tuženi i sam konstatira da ostaje nejasno kako je na obrascu sa memorandumom bolnice Dr. Fra Mato Nikolić urađena otpusnica iz bolnice

27.08.1993. godine sa faksimilom i potpisom dr. Ž. M. kada isti nije bio uposlenik bolnice na navedeni datum već od 24.10.1994. godine, prema dopisu bolnice od 24.03.2017. godine.

Jedino konkretno što je u ponovljenom postupku nakon presude Vrhovnog suda Federacije BiH broj 06 0 U 010666 17 Uvp od 29.10.2020. godine prvostupanjski upravni organ uradio jeste da je pozvao tužitelja kako bi se izjasnio o nalazu i mišljenju broj RVI-POV-SA-134/16 od 31.03.2016. godine, što je tužitelj i učinio. Iz stanja spisa nesporno proizlazi da je tužitelju prestalo svojstvo na ličnu invalidninu nakon što ga liječnička komisija još 2014. godine nije ni cijenila, jer medicinske ustanove nisu evidentirale sporne nalaze. Ovdje se postavlja i pitanje na koje tužitelj ukazuje u svojoj tužbi, na kojoj medicinskoj dokumentaciji se temelji nalaz, jer je na temelju dokumentacije koja je sada sporna, tužitelju bio priznat invaliditet u visini od 50%, a sada se na temelju medicinske dokumentacije ne priznaje invaliditet odnosno cijeni ispod 20%.

I žalbeni i tužbeni prigovori su istovjetni, međutim i nakon ponovljenog postupka jedini zaključak do kojeg se može doći je da su ti prigovori utemeljeni, jer su upravni organi zaista samo formalno ispitali žalbu, a suštinski ista nije razmatrana, zbog čega i nije došlo do konačnog utvrđivanja vjerodostojnosti medicinske dokumentacije kojom tužitelj dokazuje stradanje i ranjavanje koje je zadobio u ratu i stanje njegovog organizma nakon toga. Da je upravni organ samo formalno proveo proceduru koja mu je naložena presudom Vrhovnog suda Federacije BiH proizlazi iz zapisnika Službe za opću upravu i društvene djelatnosti, Odsjek za braniteljsko-invalidsku skrb i radne odnose broj 03-41-1685-18/11 od 18.02.2021. godine iz kojeg proizlazi da je tužitelj pozvan da da izjavu, odnosno da se očituje na nalaz Instituta za medicinsko vještačenje broj RVI-POV-SA-134/16 od 31.03.2016. godine. Kako to proizlazi iz zapisnika voditelj postupka nije imao niti jedno pitanje za tužitelja, a tužitelj se očitovao na način da je izrazio svoje nezadovoljstvo zbog ocjene invaliditeta ispod 20%, iako je prethodno imao utvrđen invaliditet od 50%.

Ovdje nije sporno da tužitelj posjeduje medicinsku dokumentaciju iz 1993. i 1994. godine, dakle dokumentaciju koja je izdata neposredno pri zadobivanju rane, ozljede ili oboljenja. Ono što je sporno je da li medicinska dokumentacija koja u zaglavlju ima ispravno navedeno ime ustanove koja je izdala, koja je potpisana od strane liječnika koji je bio zaposlen ili angažiran u navedenoj medicinskoj ustanovi, u kojoj je navedena dijagnoza, nakon izvršenog liječenja, naveden je broj protokola, datum prijema, faximil liječnika i pečat medicinske ustanove, nije dokumentacija koja se može smatrati izvornom medicinskom dokumentacijom. Upravni organ ni u ponovljenom postupku ne daje odgovor niti upotpunjuje činjenično stanje na način da se razjasni šta znači da se broj protokola ne slaže sa datumom ili obratno, niti se ide korak dalje pa da se kod ordinirajućeg liječnika provjerava vjerodostojnost izdate medicinske dokumentacije, na način da se istom prezentiraju sporni nalazi i da se isti izjasne o njima. Tužitelj s pravom u tužbi potencira činjenicu da ne može biti njegova krivnja ni njegov propust ukoliko broj protokola na izdatoj medicinskoj dokumentaciji ne odgovara knjizi protokola ili eventualno datum izdavanja, ali da istovremeno i ukoliko tako nesuglasje postoji, to ne može biti razlog da se proglasi takva dokumentacija nevjerodostojnom. Dosadašnja sudska praksa u ovoj oblasti pokazuje da u ratnim uvjetima medicinske ustanove nisu ni fizički ni tehnički bile u mogućnosti da vode svu evidenciju o pacijentima kao što su to danas u mogućnosti, te da je bilo

dana kada je bio veliki priliv pacijenata pa stoga i nije bilo mogućnosti da se sve pružene medicinske usluge i evidentiraju. Konačno ni sam upravni organ ne daje odgovor na pitanje zbog čega postojeća medicinska dokumentacija koja sadrži sve potrebne podatke koji ničim nisu dovedeni u sumnju, osim što se brojevi protokola ne podudaraju sa datumom ili knjigom automatski znači i da je takva medicinska dokumentacija nevaljana.

Kako je to prethodno navedeno, upravni postupak po zahtjevu tužitelja M.K. traje već dugi niz godina, u nekoliko navrata ovaj sud je smatrao da činjenično stanje nije potpuno utvrđeno, i Vrhovni sud Federacije BiH je također zauzeo takav stav i stoga je svjesno u prethodnom dijelu obrazloženja, i ovaj sud hronološki naveo sveukupni dosadašnji tijek upravnog postupka, upravnih sporova kao i postupka po zahtjevu za vanredno preispitivanje sudske odluke. I nakon u nekoliko navrata utvrđenih propusta, organi uprave iste nisu otklonili nego je i u ovom zadnjem postupku, jedino što su poduzeli to da su formalno pozvali tužitelja koji je izrazio svoje neslaganje sa utvrđenim postotkom invaliditeta od ispod 20%, što je i logično, jer tužitelj pokušava u niz provedeni postupaka sa medicinskom dokumentacijom dokazati da je njegov invaliditet značajno veći ili bar na nivou prethodno utvrđenih 50%.

U obrazloženju osporenog rješenja se ponovno navodi šta su organi uprave poduzeli po pitanju provjere vjerodostojnosti medicinske dokumentacije, međutim ta provjera nikada nije do kraja izvršena. Ono što je nesporno i što proizlazi iz dopisa zdravstvenih ustanova i to Hrvatske bolnice dr. Fra Mato Nikolić, Kantonalne bolnice Zenica i JU Zavoda za medicinu rada ZE-DO kantona je da su u tim zdravstvenim ustanovama liječnici koji su izdali spornu medicinsku dokumentaciju bili uposlenici odnosno radili po ugovoru za navedene ustanove.

U tijeku provedenih upravnih postupaka, iako je u nekoliko navrata na to ukazivano, organi uprave nisu provjerili i utvrdili, šta znači nepodudaranje brojeva protokola sa datumima nalaza, odnosno da li stoga proizlazi, da nalazi nisu izdati u toj zdravstvenoj ustanovi, ili da nisu izdati pod tim datumom ili pod tim brojem protokola. Nadalje, sve provjere su završavane na način da su od strane organa uprave upućeni dopisi zdravstvenim ustanovama, a u cilju otklanjanja očito prisutnih nejasnoća koje se pojavljuju i u pobijanom rješenju, jer organi uprave nisu niti pokušali da pozovu i ispituju u svojstvu svjedoka liječnike koji su, bar prema njihovim potpisima, izdali sporne nalaze. Isto tako organi uprave se nisu ni osvrnuli na informacije da je recimo dr. Ž.M. bio djelatnik Dr. Fra Mato Nikolić Nova Bila od 24.10.1994. godine, odnosno da li je isti u nekom drugom svojstvu (ukoliko je bio uposlenik po drugom osnovu) izdao sporne nalaze iz 1993. godine. Ovdje je potpuno zanemaren dopis prim.dr.sc. Ž.M. od 08.02.2017. godine koji potvrđuje da su rukom pisani nalazi iz 1994. i 1996. godine, sa potpisom i faksimilom njegovi. Time se hoće reći, da u postupku ni na nakon brojnih opetovanih uputa i sugestija, nije utvrđeno da li je doktor Ž.M. zaista 1993. godine za pacijenta imao M.K., da li je kod istog utvrdio navedene ozljede i da li je uspostavio dijagnozu kako je to navedeno na spornom nalazu. Isti problem, odnosno iste nejasnoće su ostale i sa medicinskom dokumentacijom izdato od JU Zavoda za medicinu rada i sportsku medicinu ZE-DO kantona i Kantonalna bolnica Zenica, jer ni za tu medicinsku dokumentaciju u provedenom postupku nije sa sigurnošću utvrđeno da dokumentacija ne potječe iz tih ustanova, jer je nejasno šta znači da brojevi protokola ne odgovaraju, odnosno da

je na navedeni dan zaveden nalaz drugog pacijenta. O kakvim nejasnoćama se radi, a koje i dalje nisu otklonjene u tijeku postupka se može vidjeti iz dopisa Kantonalne bolnice Zenica, Služba za neurologiju od 05.05.2011. godine iz kojeg proizlazi da F.K. nije evidentiran kao pregledan u kabinetu EMNG dana 29.08.2005. godine, dok iz dopisa iste ustanove od 04.03.2014. godine proizlazi da F.K. evidentiran kao pregledan u kabinetu EMNG dana 29.08.2005. godine pod brojem protokola 862/05. U potpisu oba dopisa je Načelnik službe za neurologiju dr. R.K., neuropsihijatar. Činjenica da liječnik koji je izdao nalaz iz te ustanove prim. dr. M.K. također u provedenom postupku nije ispitan kao svjedok i nije utvrđeno da li je sporne nalaze on izdao nakon što je pregledao tužitelja. Isto tako dopis od Kantonalnog zavoda za medicinu rada iz Zenice od 27.06.2011. godine u kojem stoji da nisu pronašli tražene podatke u audiološkom kabinetu broj protokola 1940/05 od 31.08.2005. godine potpisan od dr. M.Č., ali istovremeno potvrđuju da je dr. M.Č. na osnovu ugovora o međusobnoj suradnji bio angažovan u Kantonalnom zavodu za medicinu rada u Zenici.

Posebno treba naglasiti da je tužitelj prilagao i drugu medicinsku dokumentaciju međutim ni o tome se tuženi, kao ni prvostupanjski upravni organ nisu posebno očitovali i zbog svega navedenog činjenično stanje je i dalje ostalo nepotpuno utvrđeno i organi uprave nisu ni ponovljeni postupak proveli sukladno odredbama Zakona o upravnom postupku, niti je vještačenje tužitelja obavljeno sukladno Pravilniku o radu Liječničkih komisija za ostvarivanje prava po Zakonu o pravima branitelja i članova njihovih obitelji, a isto tako u ponovljenom postupku nije suštinski i cjelovito razmatrana žalba tužitelja niti je odgovoreno na niz nejasnoća koje su se pojavile u istom.

Ovaj sud ponovno ističe da tužitelj posjeduje validno Uvjerenje Federalnog ministarstva obrane od 10.05.2005. godine u kojem je M.K. evidentiran kao pripadnik oružanih snaga HVO-a od 20.09.1991. do 20.01.1996. godine koji je ranjen 24.08.1993. godine na prvoj crti obrane u glavu, desnu podlakticu, desnu potkoljenu, udarac sa nagnječenjem donjeg dijela leđa, ozljede uha detonacijom i ranjen gelerima granate.

Stoga je ponovnim uvažavanjem tužbe valjalo poništiti osporeno rješenje i predmet vratiti prvostupanjskom organu da u ponovnom postupku provesti poseban ispitni postupak propisan člankom 140-141. zakona o upravnom postupku, te izvršiti provjeru medicinske dokumentacije, putem liječnika koji su tu medicinsku dokumentaciju izdali u ispitnom postupku, te postupiti u skladu sa Zakonom o upravnom postupku („Sl. novine F BiH“ br. 2/98 i broj 48/99) i Zakonom o pravima branitelja i članova njihovih obitelji („Sl. novine F BiH“ br. 33/04, 70/07), a sve s ciljem potpunog utvrđivanja odlučnih činjenica i otklanjanja nepravilnosti i propusta na koje je ukazano ovom presudom, pri čemu je tuženi organ u svezi sa člankom 57. ZUP-a vezan pravnim shvaćanjem suda i primjedbama suda u pogledu postupka.

Radi svega izloženog valjalo je odlučiti kao u izreci presude temeljem odredbe čl. 36. st. 1 i 2. u svezi sa čl. 28. st.1. Zakona o upravnim sporovima.

U ponovnom postupku tuženi će pravilno i potpuno utvrditi sve činjenice koje su od odlučnog značaja za pravilno i zakonito rješenje ove upravne stvari, a potom donijeti pravilnu i zakonitu odluku.

POUKA:
Protiv ove presude žalba nije dopuštena.
(čl. 40. Zakona o upravnim sporovima)

Zapisničar
Erma Jusić

Predsjednik vijeća

Darmin Avdić